

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z odwołania B. s.c. A. J., I. J. w O. oraz J. Z., B. W., A. T., M. M., H. D., J. C. i I. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.

z udziałem zainteresowanych: K. [...] Spółki z o.o. I. [...] Sp. z o.o. w O. oraz R. Spółki z o.o. w W.

o ustalenie płatnika składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i FGŚP,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 26 kwietnia 2016 r.,

skargi kasacyjnej B. s.c. A. J., I. J. w O. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 listopada 2014 r., sygn. akt III AUa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza od A. J. i I. J. prowadzących działalność jako wspólnicy "B." spółki cywilnej w O. na rzecz Z. [...] Oddziału w O. kwotę 840 (osiemset czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 19 listopada 2014 r. oddalił apelację A. J. i I. J., wspólniczek B. s.c. w O., od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 30 grudnia 2013 r., oddalającego ich odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O. z dnia 12 lutego 2013 r., którymi stwierdzono, że

płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz P. i Fundusz G. ubezpieczonych I. B., J. C., H. D., M. M., A. T., B. W. i J. Z. jest B. s.c. A. J. , I. J..

Odwołujące się A. J. i I. J. wywiodły skargę kasacyjną od wyroku Sądu drugiej instancji, zarzucając naruszenie prawa materialnego, tj. art. 353¹ k.c. i art. 58 k.c. w związku z art. 300 k.p. oraz art. 23¹ k.p. i wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i wyroku Sądu pierwszej instancji oraz o przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, a także o zasądzenie od organu rentowego kosztów postępowania.

Skarżące wniosły o przyjęcie niniejszej skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na istnienie w sprawie istotnych zagadnień prawnych, wyrażających się w formie pytań o to, czy pracodawcy w ramach swobody umów wynikającej z art. 353¹ k.c. w związku z art. 300 k.p. mają prawo do autonomicznego kształtowania treści umowy cywilnoprawnej, na mocy której dochodzi do przejęcia pracowników i czy takie zobowiązanie stron jest prawnie skuteczne oraz czy w świetle obowiązującego prawa dopuszczalne jest, aby po przejściu do nowego pracodawcy pracownik został oddelegowany do wykonywania pracy u poprzedniego pracodawcy na tym samym stanowisku i w tym samym miejscu pracy, jak przed przejęciem.

Organ rentowy w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosł o jej oddalenie oraz o zasądzenie od skarżących kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne (pkt 1), istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (pkt 2), zachodzi nieważność postępowania (pkt 3) lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (pkt 4). W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje

potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Oczywiste jest, że dwie pierwsze i ostatnia, przywołane wyżej, przesłanki dotyczyć muszą przepisów powołanych w podstawach kasacyjnych, bowiem zgodnie z art. 398¹³ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy rozpoznaje skargę kasacyjną w granicach podstaw. Jednakże sam fakt, że wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania odwołuje się do przepisów wskazanych w jej podstawach, nie stanowi o tym, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości, lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. Nie chodzi bowiem o jakiekolwiek zagadnienie prawne, sformułowane na podstawie tych przepisów, bądź o jakiekolwiek wątpliwości interpretacyjne tych przepisów. Problem prawny, ujęty w skardze kasacyjnej, dotyczyć musi kwestii decydującej o rozstrzygnięciu sprawy, nie może być dla niej prawnie obojętny. Innymi słowy, w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, bądź zachodzi konieczność wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów tylko wtedy, kiedy wynik sprawy uzależniony jest od interpretacji przepisów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2005 r., I PK 98/05, OSNP 2006 nr 15-16, poz. 243, z dnia 29 czerwca 2001 r., I PKN 33/01, OSNP 2003 nr 9, poz. 228).

W tym kontekście należy wskazać, że wyrokiem z dnia 19 stycznia 2016 r., I UK 28/15, Sąd Najwyższy oddalił skargę kasacyjną B. s.c. A. J., I. J. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 16 lipca 2014 r. w sprawie o analogicznym stanie faktycznym. W uzasadnieniu tego wyroku Sąd Najwyższy wskazał, że „przejęcie pracowników w taki sposób, że przejmujący staje się ich pracodawcą, może nastąpić tylko w wyniku spełnienia się przesłanek z art. 23¹ § 1 k.p. Umowa cywilnoprawna o przejęcie pracowników jest tylko zdarzeniem prawnym, które może wywołać skutek w postaci przejścia zakładu pracy jedynie wtedy, gdy dojdzie do faktycznego przejścia składników jednostki gospodarczej, a takie przejście nie nastąpiło. W rezultacie, skoro w okolicznościach sprawy nie nastąpiło przejście zakładu pracy, to pracownicy nie zostali przejęci przez R. Sp. z o.o. W konsekwencji R. Sp. z o.o. nie mogła ich delegować do pracy w B. s.c.”. Akceptując w całości to stanowisko, Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym

niniejszą skargę kasacyjną stwierdza, że skoro nie doszło w okolicznościach sprawy do przejścia zakładu pracy na innego pracodawcę, rozstrzygnięcie przedstawionych przez skarżące zagadnień prawnych nie miałoby żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, a więc nie występują one w tej sprawie w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Skarżące nie wykazały zatem potrzeby rozpoznania ich skargi kasacyjnej, wobec czego Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji (art. 398⁹ k.p.c. i art. 398²¹ w związku z art. 108 § 1 k.p.c.).